

Sygn. akt IIW 759/15

RSOW 270/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Jolanta Häusler

Protokolant: st.sekr.sądowy Karina Krawczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 stycznia 2016 roku i 5 kwietnia 2016 roku sprawy **J. L. (1) (L.)** s. J. i E. z domu Ś., ur. (...) w S.

obwinionego o to, że:

w dniu 10 czerwca 2015 r. w godzinach 14:00-15:00 w S., na nienależącym do niego gruncie rolnym zniszczył zasiewy w ten sposób, że podczas wykaszania pastwiska ciągnikiem rolniczym z zawieszoną maszyną rolniczą-rotacyjną najechał kołem ciągnika na grunt rolny z zasiewami;

- to jest za wykroczenie z art. 156 §1 kw

I. uniewinnia obwinionego **J. L. (1)** od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 156 § 1 kw a kosztami postępowania w tym zakresie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 759/15

UZASADNIENIE

Obwiniony J. L. (1) stanął pod zarzutem tego, że w dniu 10 czerwca 2015 roku w godzinach 14.00-15.00 w S. na nie należącym do niego gruncie rolnym zniszczył zasiewy w ten sposób, że podczas wykaszania pastwiska ciągnikiem rolniczym z zawieszoną maszyną rolniczą-rotacyjną najechał kołem ciągnika na grunt rolny z zasiewami, to jest o wykroczenie z art. 156 § 1 kw.

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Obwiniony J. L. (1) jest sąsiadem A. S., należące do nich nieruchomości graniczą ze sobą. W skład nieruchomości zarówno obwinionego jak i pokrzywdzonego A. S. wchodzi również grunty orne, pomiędzy którymi położona jest droga dojazdowa. Droga ta nie biegnie prostopadle do gruntów orných, na całej swojej długości posiada różną szerokość i w żaden sposób nie określa rzeczywistych granic nieruchomości.

Od wielu lat A. S. i J. L. (1) pozostają we wzajemnym konflikcie sąsiedzkiem związanym z problemem ustalenia granic między swoimi nieruchomościami. Ze względu na brak porozumienia między stronami nie doszło do rozgraniczenia nieruchomości J. L. (1) i A. S., a także nie wyznaczono punktów granicznych, określających przebieg granic przedmiotowych nieruchomości.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego k. 49v;

- zeznania świadka A. S. k. 50
- protokół oględzin k. 18
- dokumentacja fotograficzna k.27-34;
- kserokopia mapy k. 46;

W dniu 10 czerwca 2015 roku obwiniony J. L. (1) przy użyciu maszyny rolniczo-rotacyjnej wykaszal drogę znajdującą się pomiędzy należącym do niego gruntem ornym oraz gruntem należącym do A. S.. Podczas wykonywania prac obwiniony w pewnym momencie zjechał z miedzy i przez pewien czas jechał jednym kołem ciągnika po zasiewie wykonanym przez A. S..

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego k. 7-8;
- zeznania świadka A. S. k. 11,50
- zeznania świadka U. S. k. 50 - dokumentacja fotograficzna k. 27-34

Obwiniony J. L. (1) ma 58 lat. Z zawodu jest elektromechanikiem, prowadzi własne gospodarstwo rolne o powierzchni 12,21 ha. Obwiniony jest żonaty, na utrzymaniu posiada żonę oraz dwoje dzieci. Dotychczas nie był karany jak również leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

Obwiniony J. L. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił, iż pomiędzy należącym do niego gruntem rolnym, a polem należącym do A. S. brak jest wyraźnej granicy rozdzielającej oba grunty, wobec czego w niniejszej sprawie brak jest dowodów potwierdzających, iż wykonując prace przy użyciu maszyn rolniczych najechał kołem na grunt należący do A. R.. Obwiniony wskazał także, iż z uwagi na zaistniały pomiędzy stronami konflikt brak jest możliwości dokonania rozgraniczenia.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego k. 7-8,50

Sąd zważył, co następuje.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci wyjaśnień obwinionego, zeznań świadków A. S., A. Ż., M. F., U. L., protokołu oględzin miejsca zdarzenia, dokumentacji fotograficznej oraz kserokopii mapy miejsca zdarzenia, nie pozwala na przypisanie obwinionemu J. L. (2) winy i sprawstwa co do zarzucanego mu czynu.

Zważyć należy, iż zarówno obwiniony J. L. (1) jak i pokrzywdzony A. S. w toku rozprawy zgodnie stwierdzili, iż pomiędzy spornymi nieruchomościami brak jest znaków granicznych, a nadto pomiędzy stronami od wielu lat istnieje konflikt związany z ustaleniem granic. Obie strony wskazały nadto, iż chciałby dokonać rozgraniczenia, ale wobec braku porozumienia do tej pory do takiego rozgraniczenia nie doszło i w dalszym ciągu nieznanym jest rzeczywisty przebieg granic między nieruchomościami.

Zgodnie z art. 156 § 1 kw kto na nienależącym do niego gruncie leśnym lub rolnym niszczy zasiewy, sadzonki lub trawę, podlega karze grzywny do 500 złotych albo karze nagany. Przedmiotem ochrony tego przepisu jest prawidłowy stan zasiewów, sadzonek lub traw, a także prawo własności lub niezakłócone posiadanie gruntu rolnego lub leśnego. Dla zaistnienia przestępstwa z art. 156 § 1 kk konieczne jest działanie sprawcy powodujące zniszczenie zasiewów. Po drugie, immanentnym warunkiem wyczerpania znamion wykroczenia z art. 156 § 1 kw jest działanie sprawcy na gruncie stanowiącym własność innej osoby. Tym samym niezbędnym warunkiem przypisania sprawcy wykroczenia z art. 156 § 1 kw jest ustalenie, iż jego działanie w postaci zniszczenia zasiewów miało miejsce na nienależącym do

niego gruncie. W realiach niniejszej sprawy, w świetle przeprowadzonych dowodów takiego ustalenia poczynić nie sposób. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na jednoznaczne stwierdzenie, że obwiniony J. L. (1) wykonując prace rolnicze, najechał kołem ciągnika na nienależący do niego grunt rolny z zasiewami. Zważyć należy, iż w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, iż zarówno obwiniony jak i pokrzywdzony w istocie nie znają dokładnego przebiegu granic obu gruntów, a nadto brak jest punktów granicznych rozgraniczających obie nieruchomości. Tym samym nie sposób wskazać, czy J. L. (1) najechał kołem ciągnika na grunt należący do pokrzywdzonego A. S., czy też w dalszym ciągu poruszał się po swoim gruncie. Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził zasadności stawianego obwinionemu J. L. (1) zarzutu, a istniejące wątpliwości, związane z rzeczywistym przebiegiem granicy między gruntami należącymi do stron nie mogą działać na niekorzyść obwinionego i z tych też względów Sąd uniewinnił obwinionego J. L. (3) od zarzucanego mu czynu z art. 156 § 1 kw, a kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa. Na marginesie wskazać także należy, iż dla uniknięcia dalszych konfliktów związanych z przebiegiem granic nieruchomości, strony mają możliwość dokonania rozgraniczenia w postępowaniu administracyjnym bądź sądowym. W ocenie Sądu wyłącznie takie rozwiązanie zdaje się zapobiec kolejnym ewentualnym konfliktom między stronami w przyszłości związanych z korzystaniem przez nich z prawa własności do ich nieruchomości.